Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 24 marca 2014 r.

ustanawiająca wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

(2014/170/UE)

(Dz.U. L 91 z 27.3.2014, s. 43)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Rady 2014/914/UE z dnia 15 grudnia 2014 r.	L 360	53	17.12.2014
►M2	Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/200 z dnia 26 stycznia 2015 r.	L 33	15	10.2.2015

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 24 marca 2014 r.

ustanawiająca wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

(2014/170/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ([1]), w szczególności jego art. 33 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanawia unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

(2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznawania państw trzecich za niewspółpracujące, działania wobec państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie, sporządzania wykazu niewspółpracujących państw trzecich, usunięcia z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, publicznego dostępu do wykazu niewspółpracujących państw trzecich i wszelkich środków nadzwyczajnych.

(3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, za pomocą decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. ([2]) („decyzja z dnia 15 listopada 2012 r.”), Komisja powiadomiła osiem państw trzecich o możliwości uznania ich za państwa trzecie, które Komisja uznaje za państwa trzecie niewspółpracujące.

(4) W swojej decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja uwzględniła informację dotyczącą najważniejszych faktów i rozważań, które legły u podstaw takiego uznania.

([1]) Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

([2]) Decyzja Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie powiadomienia państw trzecich o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. C 354 z 17.11.2012, s. 1).

▼B

(5) Również w dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła osiem państw trzecich, w odrębnych pismach, o rozważanej możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie.

(6) W tych pismach Komisja podkreśliła, że dla uniknięcia uznania i wskazania ich do formalnego wpisania do wykazu niewspółpracujących państw trzecich, zgodnie z art. 31 i 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zachęca te państwa trzecie do opracowania, w ścisłej współpracy z Komisją, planu działania na rzecz likwidacji niedociągnięć stwierdzonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r.

(7) W rezultacie Komisja zachęciła zainteresowane osiem państw trzecich: (i) do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków na rzecz realizacji działań zawartych w planach działania proponowanych przez Komisję; (ii) do dokonania oceny realizacji działań zawartych w planach działania zalecanych przez Komisję; (iii) do przesyłania Komisji co sześć miesięcy szczegółowych sprawozdań, zawierających ocenę realizacji każdego działania w odniesieniu do, między innymi, do ich jednostkowej lub ogólnej skuteczności dla zapewnienia w pełni zgodnego systemu kontroli rybołówstwa.

(8) Ośmiu zainteresowanym państwom członkowskim dano szansę udzielenia na piśmie odpowiedzi dotyczących zagadnień jasno poruszonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., a także innych ważnych informacji, pozwalając im na przesłanie materiału dowodowego, aby odeprzeć zarzuty lub uzupełnić fakty przywołane w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. lub aby przyjąć, o ile to właściwe, plan działania na rzecz poprawy i środków przyjętych dla naprawy sytuacji. Ośmiu państwom zapewniono prawo do zwrócenia się o dodatkowe informacje lub do ich udzielenia.

(9) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja zainicjowała proces dialogu z ośmioma państwami i podkreśliła, że w jej opinii okres sześciu miesięcy jest zasadniczo wystarczający w celu osiągnięcia porozumienia w rozpatrywanej sprawie.

(10) Komisja nadal poszukiwała wszystkich informacji, które uznawała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne przedłożone przez osiem państw w następstwie decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę. Osiem państw było na bieżąco, ustnie lub pisemnie, informowanych o rozważaniach Komisji.

▼B

(11) Na mocy decyzji wykonawczej z dnia 26 listopada 2013 r. ([1]) („decyzja wykonawcza z dnia 26 listopada 2013 r.") Komisja wskazała Belize, Królestwo Kambodży oraz Republikę Gwinei jako niewspółpracujące państwa trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN, Komisja podała powody, dlaczego uważa, że te trzy państwa nie wypełniły spoczywających na nich jako na państwach bandery, państwach portu, państwach nadbrzeżnych lub państwach zbytu obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania.

(12) Decyzję wykonawczą Rady, wpisującą Belize, Królestwo Kambodży oraz Republikę Gwinei do wykazu niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN, powinno się zatem podjąć w kontekście wdrażania rozporządzenia w sprawie połowów NNN, a jest ona wynikiem procedur dochodzenia i dialogu, prowadzonych zgodnie z merytorycznymi i proceduralnymi wymogami określonymi w rozporządzeniu w sprawie połowów NNN. Te procedury dochodzenia i dialogu, w tym wymieniona korespondencja oraz zorganizowane spotkania, a także decyzja z dnia 15 listopada 2012 r. i decyzja wykonawcza z dnia 26 listopada 2013 r. stanowią podstawę niniejszej decyzji i przyczyny leżące u jej podstawy są takie same. Niniejsza decyzja, wpisująca Belize, Królestwo Kambodży i Republikę Gwinei do wykazu niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania połowów NNN, powinna pociągać za sobą skutki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

(13) Zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usuwa państwo trzecie z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, jeżeli to państwo trzecie wykaże, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia go w wykazie została naprawiona. Przy podejmowaniu decyzji o usunięciu z wykazu weźmie się również pod uwagę, czy dane państwa trzecie podjęły konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE BELIZE

(14) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Belize na mocy art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważa ona możliwość uznania Belize za niewspółpracujące państwo trzecie, i zachęciła Belize, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęło plan działania na rzecz usunięcia

([1]) Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 26 listopada 2013 r. określająca państwa trzecie uznane przez Komisję za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (Dz.U. C 346 z 27.11.2013, s. 2).

▼B

niedociągnięć stwierdzonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. W okresie od grudnia 2012 r. do sierpnia 2013 r. Belize składało oświadczenia pisemne, dając wyraz swojemu stanowisku, oraz spotykało się z Komisją w celu omówienia kwestii w tej dziedzinie. Komisja przekazała Belize istotne informacje na piśmie. Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne, przedłożone przez Belize na skutek decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Belize było na bieżąco informowane ustnie lub pisemnie o rozważaniach Komisji. Komisja uznała, że Belize nie zareagowało w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, Komisja stwierdziła, że nie wdrożono w pełni środków proponowanych w planie działania przedstawionym przez Belize.

3. UZNANIE BELIZE ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

(15) W decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja zbadała obowiązki Belize i dokonała oceny przestrzegania przez nie jego zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Belize jego zobowiązań zgodnie z ustaleniami w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. i uwzględniając istotne informacje przedstawione w odniesieniu do nich przez Belize, z sugerowanym planem działania, a także ze środkami przyjętymi dla naprawy sytuacji.

(16) Najważniejsze niedociągnięcia stwierdzone przez Komisję w sugerowanym planie działania dotyczyły kilku przypadków niewdrożenia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z przyjęciem odpowiednich ram prawnych, brakiem odpowiedniego i skutecznego monitoringu, brakiem systemu kontroli i inspekcji, brakiem odstraszającego systemu sankcji oraz niewłaściwym wdrożeniem systemu świadectw połowowych. Inne Sstwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w tym zaleceń i rezolucji regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) oraz warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład międzynarodowego planu działania Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (IPOA-UN). Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.

(17) W decyzji wykonawczej Komisji z dnia 26 listopada 2013 r. Komisja wskazała Belize jako niewspółpracujące państwo trzecie na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

(18) W odniesieniu do ewentualnych ograniczeń Belize jako państwa rozwijającego się należy zauważyć, że szczególny poziom rozwoju Belize nie ma negatywnego wpływu na jego ogólny stopień rozwoju i ogólne postępowanie.

▼B

(19) Biorąc pod uwagę decyzję z dnia 15 listopada 2012 r. i decyzję wykonawczą z dnia 26 listopada 2013 r. oraz proces dialogu prowadzonego przez Komisję z Belize i jego wyniki, należy stwierdzić, że działania podejmowane przez Belize w świetle jego obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia art. 91, 94, 117 i 118 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) oraz art. 18, 19 i 20 Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 roku, odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA) i art. II ust. 8 porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.

(20) Z tego względu Belize nie wypełniło spoczywających na nim jako na państwie bandery obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania i należy je włączyć do unijnego wykazu niewspółpracujących państw trzecich.

4. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE KRÓLESTWA KAMBODŻY

(21) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Królestwo Kambodży (Kambodżę) na mocy postanowień art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważa możliwość uznania Kambodży za niewspółpracujące państwo trzecie, i zachęciła Kambodżę, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęła plan działania na rzecz usunięcia niedociągnięć stwierdzonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. W okresie od grudnia 2012 r. do czerwca 2013 r. Kambodża składała oświadczenia pisemne, dając wyraz swojemu stanowisku, oraz spotykała się z Komisją w celu omówienia sprawy. Komisja dostarczyła Kambodży istotne informacje na piśmie. Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne, przedłożone przez Kambodżę po przyjęciu decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Kambodża była na bieżąco informowana ustnie lub pisemnie o rozważaniach Komisji. Komisja uznała, że Kambodża nie zareagowała w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, Komisja stwierdziła, że nie wdrożono również w pełni środków proponowanych w załączonym planie działania Kambodży.

5. UZNANIE KAMBODŻY ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

(22) W decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja zbadała obowiązki Kambodży i dokonała oceny przestrzegania przez nią jej zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Kambodżę jej zobowiązań, zgodnie z ustaleniami w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., i wzięła pod uwagę proponowany plan działania, w kształcie uwzględniającym istotne informacje przekazane przez Kambodżę.

▼B

(23) Główne niedociągnięcia stwierdzone przez Komisję w proponowanym planie działania dotyczyły kilku sytuacji niewdrożenia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z nieprzyjęciem odpowiednich ram prawnych, brakiem odpowiedniego i skutecznego systemu monitoringu, brakiem kontroli i inspekcji oraz brakiem odstraszającego systemu sankcji. Inne stwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych i warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład IPOA-UN. Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.

(24) W decyzji wykonawczej z dnia 26 listopada 2013 r. Komisja wskazała Kambodżę jako niewspółpracujące państwo trzecie na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

(25) W odniesieniu do ewentualnych ograniczeń Kambodży jako państwa rozwijającego się należy zauważyć, że szczególny poziom rozwoju Kambodży nie ma negatywnego wpływu na jej ogólny stopień rozwoju i ogólne postępowanie.

(26) Działania podejmowane przez Kambodżę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia art. 91 i 94 konwencji UNCLOS. Przypomina się, że bez znaczenia jest to, czy Kambodża faktycznie ratyfikowała konwencję UNCLOS, ponieważ jej postanowienia dotyczące nawigacji na pełnym morzu (art. 86–115 konwencji UNCLOS) zostały uznane za zwyczajowe prawo międzynarodowe. Ponadto, za pomocą tych postanowień dokonuje się kodyfikacji wcześniejszych przepisów zwyczajowego prawa międzynarodowego i praktycznie dosłownie przejmuje się brzmienie Konwencji o morzu pełnym oraz Konwencji o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym, do których Kambodża przystąpiła i które ratyfikowała.

(27) Biorąc pod uwagę decyzję z dnia 15 listopada 2012 r. oraz decyzję wykonawczą z dnia 26 listopada 2013 r. oraz proces dialogu prowadzonego przez Komisję z Kambodżą i jego wyniki należy stwierdzić, że działania podejmowane przez Kambodżę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery są niewystarczające dla spełnienia art. 91 i 94 konwencji UNCLOS.

(28) W związku z tym Kambodża nie wypełniła spoczywających na niej jako na państwie bandery obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania i należy ją włączyć do unijnego wykazu niewspółpracujących państw trzecich.

6. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI GWINEI

(29) W dniu 15 listopada 2012 r. Komisja powiadomiła Republikę Gwinei (Gwineę) na mocy art. 32 rozporządzenia w sprawie

▼B

połowów NNN o rozważeniu możliwości uznania Gwinei za niewspółpracujące państwo trzecie, i zachęciła Gwineę, by w ścisłej współpracy z jej służbami przyjęła plan działania na rzecz usunięcia niedociągnięć stwierdzonych w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. W okresie od grudnia 2012 r. do lipca 2013 r. Gwinea składała oświadczenia pisemne, dając wyraz swojemu stanowisku, oraz spotykała się z Komisją w celu omówienia sprawy. Komisja dostarczyła Gwinei istotne informacje na piśmie. Komisja nadal poszukiwała wszelkich informacji, jakie uważała za niezbędne, i je weryfikowała. Uwagi ustne i pisemne, przedłożone przez Gwineę po przyjęciu decyzji z dnia 15 listopada 2012 r., zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę, a Gwinea była na bieżąco informowana ustnie lub pisemnie o rozważaniach Komisji. Komisja uznała, że Gwinea nie zareagowała w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i niedociągnięcia opisane w Komisji z dnia 15 listopada 2012 r. Co więcej, Komisja stwierdziła, że nie wdrożono również w pełni środków proponowanych w załączonym planie działania Gwinei.

7. UZNANIE GWINEI ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

(30) W decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. Komisja zbadała obowiązki Gwinei i dokonała oceny przestrzegania przez nią jej zobowiązań międzynarodowych jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę parametry określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Gwineę jej zobowiązań, zgodnie z ustaleniami w decyzji z dnia 15 listopada 2012 r. i wzięła pod uwagę proponowany plan działania Gwinei wraz z istotnymi informacjami przekazanymi przez Gwineę.

(31) Główne niedociągnięcia stwierdzone przez Komisję w proponowanym planie działania odnosiły się do nieprzeprowadzonych reform niezbędnych dla zapewnienia dostatecznie odpowiedniego i skutecznego monitorowania jej floty rybackiej, skutecznego wdrażania krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych w dziedzinie rybołówstwa, egzekucji przepisów poprzez ściganie i karanie wykrytej działalności połowowej NNN, wzmocnienia środków inspekcji i nadzoru, odstraszającego systemu kar oraz polityki rybołówstwa zgodnej z potencjałem administracyjnym w zakresie kontroli i nadzoru. Inne stwierdzone niedociągnięcia odnoszą się ogólnie do przestrzegania zobowiązań międzynarodowych, w tym zaleceń i rezolucji RFMO, i warunków rejestracji statków zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również nieprzestrzeganie zaleceń i rezolucji odpowiednich organów, na przykład IPOA-UN. Jednakże nieprzestrzeganie niewiążących zaleceń i rezolucji wzięto pod uwagę jedynie jako dowody pomocnicze, a nie jako podstawę do wyznaczenia.

(32) W decyzji wykonawczej z dnia 26 listopada 2013 r. Komisja wskazała Gwineę jako niewspółpracujące państwo trzecie na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

▼B

(33) W odniesieniu do ewentualnych ograniczeń Gwinei jako państwa rozwijającego się należy zauważyć, że szczególny poziom rozwoju Gwinei może mieć negatywny wpływ na jej stopień rozwoju. Jednakże biorąc pod uwagę charakter stwierdzonych niedociągnięć Gwinei, wsparcie udzielone przez Unię i państwa członkowskie oraz działania podejmowane na rzecz naprawy sytuacji, poziom rozwoju tego państwa nie może stanowić wyjaśnienia ogólnego postępowania Gwinei jako państwa bandery lub państwa nadbrzeżnego w odniesieniu do rybołówstwa oraz niedostatecznego poziomu jej działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

(34) Biorąc pod uwagę decyzję z dnia 15 listopada 2012 r. i decyzję wykonawczą z dnia 26 listopada 2013 r. oraz proces dialogu prowadzonego przez Komisję z Gwineą i jego wyniki należy stwierdzić, że działania podejmowane przez Gwineę w świetle jej obowiązków jako państwa bandery i państwa nadbrzeżnego są niewystarczające w odniesieniu do spełnienia art. 61, 62, 94, 117 i 118 konwencji UNCLOS oraz art. 18, 19 i 20 UNFSA.

(35) Z tego względu Gwinea nie wypełniła spoczywających na niej jako na państwie bandery i państwie nadbrzeżnym obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w zakresie podejmowania działań w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania i należy ją włączyć do unijnego wykazu niewspółpracujących państw trzecich.

8. USTANOWIENIE WYKAZU NIEWSPÓŁPRACUJĄCYCH PAŃSTW TRZECICH

(36) W świetle powyższych konkluzji w odniesieniu do Belize, Kambodży i Gwinei, te kraje należy wpisać do wykazu niewspółpracujących państw trzecich, ustanawianego zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

(37) Działania wobec Belize, Kambodży i Gwinei w formie stosowanych środków, które poiwnny mieć zastosowanie określono w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Zakaz przywozu obejmuje wszystkie stada i gatunki, o których mowa w art. 2 pkt 8 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, ponieważ wskazanie nie jest uzasadnione niepodjęciem właściwych środków w związku z połowami NNN wywierającymi negatywny wpływ na dane stado lub gatunek. Zgodnie z definicją określoną w art. 2 pkt 11 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, przywóz oznacza wprowadzenie produktów rybołówstwa na terytorium Wspólnoty, również w celu przeładunku w portach znajdujących się na jej terytorium.

(38) Należy zauważyć, że połowy NNN powodują między innymi zmniejszenie zasobów rybnych, niszczenie siedlisk morskich, osłabienie środków ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów morskich, zaburzanie konkurencji, zagrożenie dla bezpieczeństwa żywnościowego, postawienie uczciwych rybaków w nieuczciwej gorszej pozycji konkurencyjnej oraz osłabienie wspólnot nadbrzeżnych. Ze względu na skalę problemów związanych z połowami NNN niezbędne jest pilne wdrożenie przez Unię działań w odniesieniu do Belize, Kambodży i Gwinei jako niewspółpracujących państw trzecich. W świetle powyższego niniejsza decyzja powinna wejść w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼B

(39) Jeżeli Belize, Kambodża lub Gwinea wykażą, że sytuacja stanowiąca podstawę do umieszczenia ich w wykazie została naprawiona, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, usuwa to państwo z wykazu niewspółpracujących państw trzecich zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Przy podejmowaniu każdej decyzji o usunięciu z wykazu weźmie się również pod uwagę, czy Belize, Kambodża lub Gwinea podjęły konkretne środki pozwalające uzyskać trwałą poprawę sytuacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszej decyzji ustanawia się unijny wykaz niewspółpracujących państw trzecich, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wykaz niewspółpracujących państw trzecich w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) połowów

▼M1

———————

▼B

Królestwo Kambodży

Republika Gwinei

▼M2

Demokratyczno-Socjalistyczną Republikę Sri Lanki